

UTVRĐIVANJE PRAVA NA DEČIJI DODATAK PO ZAHTEVU SUPRUŽNIKA**Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom****član 6**

Posedovanje nepokretnosti

Sentenca:

Posedovanje nepokretnosti od strane roditelja jednog od supružnika, koji nije član porodičnog domaćinstva supružnika - podnosioca zahteva, nije od značaja prilikom utvrđivanja prava na dečiji dodatak.

Iz obrazloženja:

"Osnovano se, po oceni Upravnog suda, tužbom ukazuje da je, donošenjem osporenog rešenja, povređen zakon na štetu tužilje, jer tuženi organ nije postupio po pravnom shvatanju Upravnog suda, iznetom u presudi broj 9 U. 9039/2010(2009) od 25.8.2010. godine, iako ga odredba člana 69. stav 2. Zakona o upravnim sporovima (dalje: ZUS) na to obavezuje.

Naime, pomenutom odredbom člana 69. stav 2. ZUS propisano je da, ako prema prirodi stvari u kojoj je nastao upravni spor, treba umesto poništenog upravnog akta doneti drugi, nadležni organ je dužan da taj akt donese bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude, pri čemu je nadležni organ vezan pravim shvatanjem suda, kao i primedbama suda u pogledu postupka.

Suprotno shvatanju izraženom u presudi Upravnog suda, tuženi organ je odbio žalbu tužilje, ističući da je prvostepeni organ, u ponovljenom postupku, postupajući po nalogu drugostepenog ..., utvrdio stambeni i poslovni prostor tužiljine porodice neposrednim opažanjem i, na osnovu toga, doneo ožalbena rešenje. Tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja navodi da je, uvidom u zapisnik o izlasku na teren od 24.11.2010. godine, tužiljinu izjavu od 8.11.2010. godine i Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 6.12.2007. godine, utvrdio da tužiljina porodica, pored stambenog prostora, koji čini trosoban stan od 72 m², poseduje i poslovni prostor površine od 56 m², koji se vodi na tužiljinog svekra, te je, obzirom da je našao da je tužiljina porodica u posedu većeg poslovnog prostora od maksimuma, utvrđenog članom 22. Pravilnika o bližim uslovima i načinu ostvarivanja prava na finansijsku podršku porodici sa decom, zaključio da nema osnova za usvajanje žalbe i priznavanja traženog prava tužilje.

Međutim, kako iz obrazloženja prvostepenog rešenja proizlazi da tužilja sa svekrom, koji je vlasnik poslovnog prostora u čijem zakupu je njen muž, ne živi u istom domaćinstvu, to po nalaženju Upravnog suda, u ovom slučaju, posedovanje imovine date u zakup ne može biti od uticaja na ostvarivanje prava na naknadu za dečiji dodatak,

budući da zakupodavac nije član porodičnog domaćinstva podnosioca zahteva, niti se uzimanje u zakup poslovnog prostora za obavljanje delatnosti može smatrati posedovanjem nepokretnosti koja je od uticaja na ostvarivanje prava na dečiji dodatak."

(Presuda Upravnog suda, 9 U. 3753/2011 od 30.8.2011. godine)

